



Överläggnings-PM till finansutskottet ang. kommissionens förslag på delegerad akt till taxonomin

Bakgrund

I Handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt från mars 2018 anges ett antal åtgärder som omfattar såväl förslag till EU-lagstiftning som andra typer av åtgärder för att främja hållbara finansmarknader. Rådet har ställt sig bakom förslagen (Ekofin den 8 november 2019). Handlingsplanen är en del av EU:s kapitalmarknadsunion.

På finansmarknaden har det växt fram en bred flora av finansiella produkter och tjänster som utger sig för att vara gröna och hållbara. Det saknas dock gemensamma definitioner eller referenser för vad som är hållbart. Som investerare kan det vara svårt att bedöma hur hållbar en enskild produkt är och att jämföra flera olika produkter. Detta är ett hinder mot den inre marknadens funktionssätt. För att styra kapital till hållbara investeringar som bidrar till att nå unionens mål för hållbar utveckling har en grön taxonomi tagits fram. Den ska ge gemensamma referenser för vilka verksamheter som ska betraktas som miljömässigt hållbara på finansmarknaden och skapar en gemensam EU-marknad för gröna finansiella produkter.

Taxonomin inrättades genom EU:s taxonomiförordning som beslutades den 18 juni 2020. Kommissionen har nu tagit fram ett utkast till delegerad akt med kompletterande föreskrifter som är föremål för konsultation.

Vad är taxonomin och för vem?

Taxonomin är ett verktyg för att klassificera miljömässigt hållbara verksamheter för investeringar och finansiella produkter. Förordningen innehåller bindande krav på den som tillhandahåller finansiella produkter

som marknadsförs som miljömässigt hållbara. Gemensamma krav för *vilken* information som ska lämnas, samt *var och hur* den ska lämnas, förbättrar investerarnas förtroende och medvetenhet om dessa finansiella produkters eller företagsobligationers miljöpåverkan, skapar synlighet och motverkar risken för grönmalning.

I taxonomin fastslås sex miljömålsättningar:

1. Begränsning av klimatförändringar
2. Anpassning till klimatförändringar
3. Hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser
4. Övergång till en cirkulär ekonomi
5. Förebyggande och kontroll av föroreningar
6. Skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem

En verksamhet kan enligt taxonomiförordningen betraktas som miljömässigt hållbar om den bidrar väsentligt till minst ett av miljömålen samtidigt som den inte väsentligt skadar något av de andra målen. Den ska också uppfylla vissa sociala minimikrav och därtill tekniska granskningskriterier som fastställs av kommissionen, dvs. sådana kriterier som nu är föremål för konsultation.

Taxonomin utgår från en binär ansats: grön eller inte grön. Den ska inkludera verksamheter med störst potential för en hållbar omställning och som väsentligt bidrar till uppfyllandet av Parisavtalets 1,5-gradersmål.

Taxonomin är direkt tillämplig när finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare lämnar hållbarhetsrelaterade upplysningar. Tanken är att investerare ska få information om i vilken grad en finansiell produkt har investerat i verksamheter som är hållbara enligt taxonomin, vilket underlättar för jämförelser. Taxonomin omfattar även vissa större företag som ska lämna information om hur stor andel av deras verksamhet som är förenlig med taxonomin. Den omfattar även åtgärder som unionen och medlemsstaterna vidtar i fråga om krav på miljömässigt hållbara finansiella produkter. Taxonomin är tänkt att fungera som en referens även för andra kommande regelverk som en del av den europeiska gröna given. Trots att de delegerade akterna som utgör kärnan i taxonomiregleringen inte är antagna ännu har referenser till kriterierna inkluderats inom andra rättsakter i unionen.

Taxonomin ska tillämpas från och med den 1 januari 2022 när det gäller miljömålsättningarna 1 och 2, dvs. begränsning av klimatförändringar och anpassning till klimatförändringar. Den ska i övrigt tillämpas från och med den 1 januari 2023. Tanken är att taxonomi ska utvecklas löpande. Den 31 december 2021 ska kommissionen publicera en rapport som ska analysera möjligheten att utveckla taxonomins omfattning till verksamheter som kan sägas vara neutrala respektive skadliga.

Delegerade akter till taxonomiförordningen

I taxonomiförordningen delegeras det till kommissionen att anta delegerade akter med tekniska granskningskriterier för att avgöra vad som krävs för att en verksamhet ska ge ett väsentligt bidrag till något av de sex miljömålen. Vidare delegeras det till kommissionen att ta fram kriterier för att avgöra huruvida en verksamhet orsakar betydande skada för något av målen (eng. ”do no significant harm”). Dessa ska ses som restriktioner eller bivillkor.

Kommissionen har inte fria händer när de delegerade akterna tas fram. Taxonomiförordningen specificerar krav som kommissionen har att förhålla sig till. Kriterierna ska omfatta verksamheter med störst potential för en hållbar omställning. De ska respektera principen om teknikneutralitet, samtidigt som hänsyn ska tas till både kortsiktiga och långsiktiga konsekvenser av en viss verksamhet (livscykelperspektiv). Taxonomi ska tillämpas på samma sätt i alla EU:s länder och därför är det viktigt att kriterierna är objektiva och vetenskapligt underbyggda. Hänsyn ska också tas till relevant befintlig unionslagstiftning. Kriterierna antas inte en gång för alla, utan de ska ses över med vissa tidsintervall. Omställningsverksamheter ska enligt förordningen ses över vart tredje år för att vara relevanta. En särskild expertgrupp har inrättats, bl.a. för att utveckla och hålla kriterierna uppdaterade. Expertgruppen benämns i förordningen som ”plattformen för hållbar finansiering”. Plattformens mandat och sammansättning styrs av förordningen och består av experter från industrin, akademien, civilsamhället och finansmarknaden som kommissionen har tillsatt på tvååriga mandat genom utlysning. Permanent medlemmar i plattformen är de europeiska tillsynsmyndigheterna på finansområdet, Europeiska miljöbyrån, Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden.

Det utkast till delegerad akt som kommissionen nu presenterat avser tekniska granskningskriterier för de två miljömål i taxonomi som är kopplade till klimatet, dvs. begränsning av klimatförändringar och

anpassning till klimatförändringar. Krav specificeras för att avgöra vilka verksamheter som ger ett väsentligt bidrag till något av målen, och som därför kan anses miljömässigt hållbara. Inom ramen för de två målen omfattar utkastet även kriterier för att avgöra om verksamheten orsakar sådan betydande skada på något av de andra målen i taxonomin att den inte ska anses miljömässigt hållbar, trots dess positiva effekter avseende utsläpp av växthusgaser eller klimatanpassning.

På vissa områden har kommissionen inte lämnat förslag om tekniska granskningskriterier. Det gäller bl.a. för kärnenergi. Taxonomiförordningen varken exkluderar eller inkluderar detta energislag, till skillnad från fossila bränslen som explicit uteslutits. Bedömningen om och under vilka förutsättningar kärnenergi kan anses miljömässigt hållbart har delegerats till kommissionen. Frågan utreds inom kommissionens särskilda gemensamma forskningscenter som kommer presentera en rapport i början av 2021.

Regeringens förhandlingsarbete

Sverige har tagit en aktiv roll i taxonomiförhandlingarna. Regeringen har efter tidigare överläggning med riksdagen stött ambitionen att klassificera miljömässigt hållbara verksamheter i ekonomin genom EU:s taxonomi som underlättar att identifiera och jämföra hållbara investeringar. Regeringen har bl.a. arbetat för att eftersträva teknikneutralitet och för att taxonomin ska baseras på en vetenskaplig objektiv bedömning och återspegla måluppfyllelse av EU:s hållbarhetsmål. En prioriterad fråga för Sveriges del har varit att klassificeringen av hållbara investeringar inte ska försvåra för ett fortsatt svenskt aktivt skogsbruk eller biodrivmedelsproduktion.

Flera för Sverige viktiga framsteg gjordes när taxonomin förhandlades fram. Ett viktigt sådant gäller villkoren för en verksamhet som genererar, överför, lagrar, distribuerar eller använder förnybar energi. Här finns en referens till att dessa villkor ska vara i linje med det reviderade förnybartdirektivet (RED II). Referensen ger stöd för att kraven på biobränslen ska hålla sig till de hållbarhetskrav som finns i existerande lagstiftning. När det gäller biologisk mångfald och ekosystem så mynnade förhandlingarna ut i en kompromiss i fråga om motsvarande referens.

Sverige röstade som enda land i EU nej till taxonomiförordningen motiverat av hur skogsfrågan behandlas i förordningen. Ungern, Polen, Bulgarien och Österrike lade ned sina röster. Sverige lämnade också en röstdeklaration för

att styra det fortsatta arbetet mot svenska intressen på området. Österrike, Tjeckien, Lettland, Polen och Slovakien anslöt sig till Sveriges slutsatser i röstdeklarationen och Estland gav muntligt stöd. När det gäller kommissionens arbete med den delegerade akten har Sverige agerat för att de tekniska granskningskriterierna ska hålla sig inom de ramar som förordningen ger och att taxonomin ska uppfylla sitt syfte i fråga om att klassificera hållbara verksamheter.

Regeringskansliets och myndigheternas iakttagelser utifrån utkastet till delegerad akt

En genomgång av de delegerade akterna pågår i Regeringskansliet. Hittills har ett antal avvikelser från förordningens ramar och taxonomins tänkta syfte identifierats. Ett urval av dessa redovisas nedan. Samtal sker parallellt med kommissionen och andra medlemsstater för att bl.a. klargöra betydelsen av ett antal förslag. I samband med det fortsatta arbetet kan iakttagelserna komma att kompletteras eller revideras. Konsultationsperioden om fyra veckor är kort mot bakgrund av det omfattande materialet.

Generella iakttagelser

- Det finns en risk att ambitiösa aktörer som planerar för en omställning mot nollutsläpp till 2050 får svårare att genomföra sina investeringar pga. att regelverket inte i tillräcklig utsträckning tar sin grund i existerande sektorslagstiftning. Kriterierna om betydande skada bör inte gå utöver hållbarhetskrav i existerande lagstiftning, detta för att undvika dubbla standarder.
- Det finns brister i fråga om hur utkastet till delegerad akt överensstämmer med de specificerande krav som taxonomiförordningen ställer upp. Bland bristerna kan nämnas följande.
 - i. Flera områden har utelämnats trots att de inkluderar verksamheter som kan ge potentiella bidrag till miljömålen, t.ex. kategorier inom pappersproduktion, IT och kommunikation, livsmedelsframställning samt infångning och lagring av koldioxid från biobränslen.
 - ii. Avsteg från principen om teknikneutralitet har gjorts, t.ex. i fråga om förnybar energi, skogsbruk och byggnader.
 - iii. Oklarheter finns när det gäller kategorin omställningsverksamhet och vilka konsekvenser som kan uppstå för sådan verksamhet när taxonomin löpande ska ses över.

- iv. Kriterierna om betydande skada riskerar i vissa fall att bli striktare för företag inom EU än för företag i tredjeland eftersom de innefattar referenser till nationella regelverk med varierande kvalitet och uppföljning. Detta motverkar konkurrens på lika villkor och försämrar försättningarna för industri och företag inom unionen att finansiera sina omställningsinvesteringar.

Skog

- Det nya begreppet ”förbättrat skogsbruk” (eng. *improved forest management*) är mycket problematiskt. Det innebär att den absoluta merparten av det existerande svenska skogsbruket inte skulle kunna klassificeras som hållbart enligt taxonomin.
- Begreppet ”existerande skogsbruk” borde användas i stället för ”förbättrat skogsbruk”.
- Förslaget verkar styra mot en syn på och en modell/struktur för skogsbruk som inte är förenlig med den svenska skogspolitiken vilken bygger på skogens mångsidighet och jämställda mål för hållbart brukande och bevarande. Förslaget bedöms inte vara förenligt med det nationella självbestämmandet i skogliga frågor och det går att ifrågasätta om förslaget enbart innehåller icke-väsentliga element.
- Både de tekniska granskningskriterierna och bivillkoren är otydliga och utelämnar nödvändig information. Utöver att skapa påtagliga administrativa bördor går det inte utifrån förslaget att förutse lagstiftarens krav. Det skapar en rättsosäker situation.
- Det har inte tillräckligt beaktats att aktiviteten att på ett hållbart sätt bedriva aktivt skogsbruk bidrar till klimatarbetet både som kolsänka och genom substitutionsaspekten. Ökade administrativa krav tillför ingen klimatnytta utan riskerar att ge motsatta incitament.
- Kommissionen har inte utformat kriterierna i linje med det reviderade förnybartdirektivet (RED II), vilket lagstiftarna krävde. Därutöver bör definitionen av hållbart skogsbruk användas såsom det definieras av Forest Europe. Forest Europe är det politiska högnivåforumet för dialog och samarbete om skogar i Europa.

Energi- och transportsektorn

- Kriterierna bör i väsentligt högre grad bygga på existerande EU-lagstiftning med relevans för förnybar energi och för energi-

omställningen. Taxonomin får inte bli kontraproduktiv och motverka strävan att uppnå klimatneutralitet och att fasa ut fossila bränslen. Taxonomin bör tydligare bidra till överflyttning till energieffektiva trafikslag som järnväg och sjöfart.

- Det är problematiskt att taxonomin klassar bioenergi som en omställningsverksamhet. Alla former av hållbara biobränslen som godkänns enligt de nyligen antagna hållbarhetskriterierna i förnybartdirektivet bör anses hållbara även enligt taxonomin. Det är positivt att det finns referenser till detta direktiv, men utkastet går längre än direktivet på vissa punkter, t.ex. att små anläggningar inte undantas och att hållbara biodrivmedel från jordbruket inte anses hållbara. Betydligt större hänsyn bör tas till existerande EU-lagstiftning med relevans för förnybar energi och för energiomställningen.
- Det är inte rimligt att utesluta teknik och bränslen som kan ha lägre utsläpp i ett livscykelperspektiv än batteridrivna fordon. All ekonomisk aktivitet som omfattar transporter som genomförs med förnybara bränslen som är hållbara enligt förnybartdirektivet bör vara taxonomikompatibla i analogi med det som gäller för tunga fordon enligt direktivet om främjande av rena och energieffektiva vägtransportfordon. Det är problematiskt med en beräkningsmetodik (tail pipe) som utesluter biogas och biodrivmedel, som i en livscykelanalys kan ha bättre klimatprestanda än vissa laddbara fordon.
- Förslaget verkar inte i tillräcklig utsträckning bygga på kriterierna om befintlig vattenkraft i EU:s miljölagstiftning för att undvika negativ miljöpåverkan från dessa verksamheter. Det ställer längre gående krav på vissa anläggningar och bör därför ersättas med krav kopplade till att en befintlig vattenkraftsanläggning är utformad och drivs på ett sådant sätt att den inte äventyrar förutsättningarna för att uppnå de krav som följer av artikel 4 i ramdirektivet för vatten och inte heller relevanta bestämmelser i art- och habitatdirektivet. Förslaget riskerar att negativt påverka möjligheterna att bygga ut vind- och solkraftsproduktionen då vattenkraftens förmåga att bidra till reglerkraft kommer att bli än viktigare för att balansera upp dessa intermittenta energikällor.
- I Sverige har det nyligen införts bestämmelser om krav på omprövning av tillstånden för vattenkraftsanläggningar. Detta för att säkerställa att dessa är utformade och drivs på ett sådant sätt att de lever upp till miljöbalkens bestämmelser och Sveriges EU-rättsliga

åtaganden vad gäller krav på miljöanpassning, vilket bör beaktas. Kraven bör även gälla för befintliga vattenkraftsanläggningar som omprövas för miljöanpassning.

- För investeringar i produktion utanför EU ska korresponderande krav tillämpas. Här bör dock en lista över kriterier likt den som inkluderas i kommissionens senaste förslag användas. Detta för att säkerställa att man vid bedömning av vilka anläggningar som lever upp till kraven inte missgynnar anläggningar inom EU. En tom hänvisning till nyssnämnda rättsakter kommer i praktiken sakna innehåll för en bedömning av regelefterlevnad för sådana verksamheter.
- Den reglering som föreslås för nya anläggningar bör utvidgas till att även omfatta ombyggnation av befintliga anläggningar i syfte att vidta miljöförbättrande åtgärder.
- Vätgas är en av flera viktiga tekniker för att nå nettonollutsläpp och det är viktigt att EU inte begränsar någon utsläppsfri produktionsmetod. All fossilfri el från nätet ska kunna användas, utan krav på nytillkommande förnybar elproduktion.
- Energi som utvinns från avfallsförbränning har utelämnats och borde inkluderas.

Byggnader

- Utkastet till kriterier väcker frågor om konsekvenserna för energisystemet och balansen när det gäller finansieringen av renoveringsåtgärder kontra nybyggnation. Innebörden är att en befintlig byggnad som är byggd innan den 31 december 2020 ska få kallas grön om den åtminstone uppfyller energiklass A.
- Som kommissionens tekniska arbetsgrupp (TEG) föreslog borde kriteriet i stället vara att byggnaden ska tillhöra en viss andel av de mest energieffektiva på den lokala marknaden, TEG:s förslag om 15% är en god utgångspunkt. Den definitionen skulle ge en högre grad av harmonisering genom att utfallet inte beror av hur energiklassificeringen genomförts i olika medlemsstater. Det blir inte rättvisande att använda energiklasserna som jämförelse eftersom de definieras olika i de olika medlemsstaterna.
- Kriterierna för nybyggnation förefaller endast omfatta driften av byggnaden, inte det koldioxidavtryck som uppstår när den byggs.

Jordbruk

- Kriterierna borde i större utsträckning ta hänsyn till mångfalden i medlemsstaternas naturförhållanden och jordbruk. En betydande del av kriterierna är utformade så att det inte finns möjlighet eller resurser på gårdsnivå för att genomföra dem. I delar bör kriterierna hänvisa till villkor som fastställs inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Det finns en otydlighet i fråga om sektorsspecifika konsekvenser och hur livscykelaspekter inkluderas. Kriterierna bör vara lämpliga för gårdar av alla storlekar.
- Vad gäller avsnitt tre, som rör produktion av material baserade på jordbruksgrödor, finns en oro ur ett svenskt perspektiv. Kriterierna hämmar jordbrukets möjligheter att bidra till omställningen till en fossilfri bioekonomi, kriterierna bör uppmuntra användningen av fossilfria och förnybara material från den agrara näringen.

Tillverkning

- Kriterierna ska underlätta omställningsverksamhet och bör inte vara begränsande för de industriföretag som är beroende av fossilfri el för att kunna fasa ut fossilbaserad teknik. Elproduktion som är fossilfri bör anses hållbar i taxonomin.

Andra områden inom målet minskning av utsläpp

- Kriterierna för avloppssektorn är satta på en nivå som innebär att det kan vara svårt för framtida utvecklingsprojekt att betraktas som hållbara i detta sammanhang. Kriterierna bör inte vara kontraproduktiva.
- Avsnitten om information och digitalisering bör konkretiseras.

Klimatanpassning

- Det är en fördel att klassificeringen av klimatrelaterade risker följer en befintlig och liknande struktur för bedömning av klimatrelaterade risker. Klassificeringen av klimatrelaterade risker behöver dock vara så pass flexibel att den kan användas av alla medlemsstater trots olika förutsättningar. De brister i fråga om betydande skada som avser målet att minska utsläppen är aktuella även för klimatanpassning.

Tidigare information och överläggning med riksdagens finansutskott och EU-nämnd m.m.

Regeringen har varit i riksdagen vid flera tillfällen i detta ärende. Regeringen överlade med finansutskottet den 19 juni 2018 i fråga om tre lagförslag med åtgärder för en hållbar finansmarknad. En faktapromemoria överlämnades till finansutskottet den 26 juni 2018 (2017/18:FPM123 Åtgärder för en hållbar finansmarknad). För taxonomiförslaget har regeringen varit i EU-nämnden den 25 september och den 27 september 2019. Taxonomiförslaget var senast uppe för överläggning med finansutskottet den 21 november och den 28 november 2019. Regeringen var också i miljö- och jordbruksutskottet den 10 december 2019 och informerade om taxonomin. Gällande kommissionens förslag på delegerad akt om taxonomin var regeringen i finansutskottet och informerade den 8 december 2020.

Regeringens ståndpunkter

- Regeringen stödjer det övergripande syftet med taxonomin. Det är viktigt att taxonomin bidrar till klimatnyttan. Utkastet till delegerad akt innehåller dock på vissa områden väsentliga brister som regeringen ska påtala i svaret på konsultationen.
- Regeringen behöver agera aktivt mot kommissionen för att få igenom de för Sverige helt centrala förändringarna i bl.a. de skogliga och energirelaterade delarna av förslaget.
- Regeringen anser att de mycket detaljerade kraven riskerar att öka den administrativa bördan utan att tillföra klimatnytta och att de i stället medför motsatta incitament för t.ex. skogsägare och jordbrukare. Proportionalitet, väl analyserade konsekvenser och transparens i åtgärderna bör eftersträvas.
- Regeringen anser att taxonomin bör bidra till att skapa obrutna hållbara värdekedjor i t.ex. bioekonomin – från jord- och skogsbruk, till produktion av hållbara biodrivmedel och användning av biobränsle.

Skog

- Regeringen motsätter sig det nya begreppet ”förbättrat skogsbruk” (eng. *improved forest management*) och anser att förslaget bör baseras på existerande definitioner av hållbart skogsbruk. Förslaget bör vidare främja åtgärder som är förenliga med den svenska skogspolitiken som bygger på jämställda mål för hållbart brukande och bevarande.

- Regeringen anser att kommissionen bör följa lagstiftarnas krav om att kriterierna ska vara i linje med det reviderade förnybartdirektivet (RED II).

Energi- och transportsektorn

- Regeringen anser att den delegerade aktens krav inte ska gå längre än existerande EU-lagstiftning med relevans för förnybar energi och energiomställningen.
- Regeringen anser att taxonomin inte får bli kontraproduktiv för energiomställningen eller motverka svenska transportföretags strävan att uppnå klimatneutralitet och fasa ut fossila bränslen.
- Regeringen anser att taxonomin bör bidra till överflyttning till energieffektiva trafikslag som järnväg och sjöfart.
- Regeringen anser att vattenkraften har en viktig roll för att nå uppställda mål på klimat- och energiområdet, inte minst genom sin roll som reglerkraft.
- Regeringen anser att de föreslagna kriterierna ska utformas på ett sådant sätt att de inte ställer längre gående krav på en enskild vattenkraftsanläggning än de krav som följer ramdirektivet för vatten och relevanta bestämmelser i art- och habitatdirektivet.
- Regeringen anser att all bioenergi och biobränsle som lever upp till kraven i förnybartdirektivets hållbarhetskriterier ska anses hållbara i den delegerade akten, vilket också anges i förordningen. Regeringen anser också att aktiviteter som involverar hållbar bioenergi inte ska klassificeras som omställningsverksamhet.
- Regeringen anser att transporter som genomförs med förnybara bränslen som är hållbara enligt förnybartdirektivet ska vara taxonomikompatibla.
- Regeringen anser att all fossilfri el från nätet ska kunna användas, utan krav på nytillkommande förnybar elproduktion i produktion av vätgas och andra produkter.
- Regeringen anser att energiutvinning ur avfall är en viktig komponent i avfallshierarkin.

Byggnader

- Regeringen anser att kraven för befintliga byggnader bör utgå ifrån den andel av byggnaderna på den lokala marknaden som är mest energieffektiv i stället för den bästa energiklassen.

Jordbruk

- Regeringen anser att större hänsyn bör tas till mångfalden av natur- och lantbruksförhållanden i medlemsstaterna. Även mindre gårdar måste ges möjlighet att uppnå hållbarhetskraven. Det är viktigt att taxonomin i större utsträckning baseras på bl.a. villkoren för miljö, klimat och djurvälstånd i den gemensamma jordbrukspolitiken.

Andra medlemsstaters ståndpunkter

Några av de mer generella synpunkter som andra medlemsstater har lyft hittills rör hur taxonomin förhåller sig till målen i Parisavtalet, vikten av teknikneutralitet samt olika aspekter av vad som ska klassificeras som omställningsverksamhet. Vad gäller skogsbruk så lyfter flera medlemsstater liknande synpunkter som Sverige, bl.a. rörande hur taxonomin förhåller sig till det reviderade förnybartdirektivet (RED II), aktiviteten ”förbättrat skogsbruk”, nationellt självbestämmande över skogliga frågor och det hållbara skogsbrukets bidrag till klimatarbetet. Även vad gäller jordbruk lyfter flera medlemsstater liknande synpunkter som Sverige, bl.a. rörande risken för ökad administrativ börda och hur taxonomin förhåller sig till EU:s gemensamma jordbrukspolitik. På energiområdet lyfter flera medlemsstater liknande synpunkter som Sverige i fråga om bioenergi och vattenkraft.

Processen framåt

Kommissionen presenterade det aktuella utkastet till delegerad akt den 20 november. Utkastet är föremål för en fyra veckor lång konsultationsperiod som avslutas den 18 december. Kommissionen bör överväga att förlänga konsultationsperioden givet det omfattande materialet. Alla, såväl offentliga som privata aktörer, kan skicka in synpunkter till kommissionen. Kommissionen kan utifrån synpunkter från konsultationen göra erforderliga justeringar. Enligt förordningen ska kommissionen besluta om akten senast den 31 december 2020.

Efter att den delegerade akten beslutas av kommissionen har rådet respektive Europaparlamentet fyra månader på sig att ta ställning till akten.

Ställningstagandet gäller då hela den delegerade akten och kan inte avse enskilda delar. Rådet respektive Europaparlamentet har möjlighet att kräva en förlängning av tidsfristen med ytterligare två månader. Den delegerade akten antas sedan om varken rådet eller Europaparlamentet invänder mot akten. I rådet gäller s.k. omvänt beslutsförfarande, dvs. för att rådet ska invända mot akten krävs att en kvalificerad majoritet motsätter sig akten. Europaparlamentet beslutar med majoritetsförfarande.

Om akten antas ska den enligt förordningen gälla från och med 1 januari 2022.